

JOAN PUIG I FERRETER

Joan Puig i Ferreter va néixer a La Selva del Camp, Baix Camp l'any 1882. Va morir a París, França l'any 1956. Va ser un dramaturg, escriptor i polític català. Sovint ha estat oblidat per la literatura catalana. Va viure els primers anys amb la seva mare ja que el seu pare, no el va reconèixer mai.

Va estudiar a Reus i a Barcelona, va viure durant més d'un any a França com a vagabund en situació de misèria. De retorn a

Barcelona, el 1904, va iniciar la seva producció literària amb *Diàlegs Dramàtics*, dos anys més tard amb *Diàlegs Imaginaris*.

La seva primera etapa com a dramaturg (1904-1914) estava marcada per drames de passions i un llenguatge agosarat. Va suposar un trencament amb la tradició de la Renaixença i una incorporació dels models russos del moment.

En la seva segona etapa (1917-1924), es va adaptar a les demandes del públic teatral, que volia evadir-se dels conflictes socials amb el teatre i exigia obres lleugeres i divertides. En aquesta etapa va conrear el poema dramàtic i el teatre poètic o sentimental. Amb aquest tipus de teatre va acabar la seva producció teatral.

En la seva tercera etapa (1924-1936) va entrar en crisi i es va decantar per la narrativa. Destaca sobretot la novel·la *Els tres al·lucinats* (1926) on abunden els trets principals de la seva narrativa: psicologisme, materials autobiogràfics i individualisme. El 1928 es va fundar l'editorial Proa, i va ser el director literari de la Biblioteca A tot vent on va editar *El cercle màgic* (1929). L'obra va guanyar la primera convocatòria del Premi Joan Crexells de narrativa. Durant aquest període va publicar diversos articles sobre literatura, art i teatre a que va dirigir des del 1932.

De l'etapa de postguerra destaca el cicle novel·lístic *El pelegrí apassionat*, que va escriure a partir del 1938 i fins a la seva mort. A partir de la proclamació de la Segona República Espanyola va deixar d'escriure per dedicar-se a la política. Va ser diputat a les Corts Espanyoles i al Parlament de Catalunya amb Esquerra Republicana de Catalunya. Va reprendre la literatura amb *Camins de França* (1934). Durant la Guerra Civil Espanyola es va veure implicat en un escàndol econòmic a París com a comprador de material bèl·lic per a la República. Després de l'exili va ser ministre de justícia.

Ruth Fibla, Paula Gil i Ainhoa Mimendia
